

Aga mitte serge meel ja see on lõige parem.

Mardi Widrik on napsi armaastaja, ta istub lähti kõrt, siis joob übe.

Eks seda tee iga üks nüüdsel väewadel.

Aga Enno mitte, nõndasama fa Saare Hindrik.

Nic sa Saare Hindrikut räägida, see on pea lõukoer tööle, ta on omast lobast terwe lossi ülesse ehitanut, lätsin veel täna sealt mõõda, seda ei mõista iga mees ja tema peal bingab otse Jumala õnnistus.

Ka tema wanemad viriseestwad väesuses sanna nurgas.

Baesed ei olnud nemad just mitte, Hindriku isa oli esimene hea noa meister, ta teenis palju raha sellega, seda ei näitnud ta aga ühelegi, ega siis Hindrik ise föiki ei ole jõudnud loquda.

Aga tõõ mees on ta, pidab nüüd emaga talu, ei võta naist.

Temal on veel võlgastid ja ta saab sedavõist kõige sorgemalt läbi, — fa tema soht on wäga ilus.

Aga misal siis meie pärvis koba ootame?

Meie oleme kord liiwa singule juhtunud ja niriiseme siin edasi, tunni Liiva Annus meid koristab, meil ei ole ka enam kui üks tütar, läheb ta mehele, siis annon talu ära ja poen sauna, kuna siis siin väewlen. — Leiba tees nin issa, Iraami müün ära, saan raha fa, ehl ostan siis weisse tüki maad, on meile füllalt.

See on tösi, peaks Salmele hea mehe juhatama, Widrikusse ei soovi ma enam mitte.

Widriku tee läheb, kül nääed, kord tuiga taigo, meie kõrtis on libe mees, kes raha mõistab kiskuda ja noori mebi jooma saatja, kui oisi seda viisi edasi läheb, siis on mõne aastaga siin terwe joodiku pesa, ja siis hoia aida ussed finni, juba nüüd teewad kõrvi juures fölkisugused tükid, kül veel hullemad tulewad.

Aga mis neist majadest nii pa'ju ehitatse, kolm wersta siit tebakse jäalle uus ülesöö.

Naad toowad ju põhjatumat renti, Viina ja kõrvi

sõber, on fa nende tegijate raha hallit, kes sedi hoolib, et vald hulka läheb.

Walla rahwas peaks ise targaks saama ja mitte jooma.

Kes pimedale filmad põbe paneb, ebf joodikult viina himu ära võtab, mida enam viina läbeb seda lastlikum kõrtsimees ja tema peremees, rahwas laastab isi ennast paljaks. Gesti rahwas, fa oled ise oma õnnetuse jep, saa targemaks, mõistlikumaks ja mõtlemajaks! ! — aga kes seal tulewad, see on kui Salme.

Jah muidugi aga kolm teisi tulewad übes ja waata suida Hansu Enno otje Salme kõrwas kõnnib, aga veel enam imet, Hanju Meeta kõnnib jälle Saare Hindrikuga, mis see kõik täbendab?

Noortie rahwa aši, külalp saame lohe kuulda, on varsi meie juures. Tere fa Jaani rahwas, huidis Meeta, meie oleme Salmet kodu saatnut aga teda peate jälle lohe laotama.

Kuidas nii, laotama? — küsib Salme ema kartlikult.

Jah Salme peab ära fodust jaadetama, sangeite, tema on täna suure surja walmis teinut, ära ära teie bulgast, waatle teda veel viimist korda, pea tulewad wedajad? .

Ära tee jälle nalja, Salme ei ole ühtegi surja teinut.

Ja muidugi, ta on minu wenna südame ära warastanut ja peab jessepäras tere majast nelja nädala pärast meile tulema.

Arusad wanemad, teie tütar Salme on ennast minule naefels lubanut ja kolme ehl nelja nädala järele saawat pulmad, kas olete tabul, üles Enno pühakult.

Eks ole tösi, tarjatas Meeta, waata kui häblik ta Enno kõrwas on. — Aga ta saab hea mehe, Enno on tui Salmele loodut.

Ja mis ütleb sina Salme selle? küsib isa.

Ma olen tugevat tuge leidnut, arusad wanemad laaste mind minna.

Ab ab ah a aa, naeris Meeta, eks nüüd pulma pidu tulemas!

Ja mis sina nii Saare Hindriku sigidal tõnnid? küsib Salme ema!